

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านในใจ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4" สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านในใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

- 1) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีจำนวนผู้ที่ผ่านเกณฑ์ประเมิน มากกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ
- 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.3.1 สร้างรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านในใจ

5.3.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอน การอ่าน การอ่านในใจ และเทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ

5.3.1.2 สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี หลักการ จากการศึกษาในข้อ 5.3.1.1 กำหนดแนวคิดนำมาสู่การพัฒนาแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านในใจ

5.3.2 การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านในใจ

5.3.2.1 ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2537 ในกลุ่มโรงเรียนเมืองเก่า สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 9 โรงเรียน รวมทั้งหมด 522 คน

5.3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนบ้านเป็ด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 56 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Sampling)

5.3.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการสอนอ่านในใจตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 12 แผน โดยเน้นทั้งการสอนอ่านเพื่อจับใจความและการสอนให้คิด มุ่งส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านในใจให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อจับใจความ สรุปสาระสำคัญ วิเคราะห์ความสำคัญ ความสัมพันธ์ของประเด็นต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น สนับสนุน คัดค้านข้อความและเรื่อง ที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

2) แผนการสอนอ่านในใจแบบปกติ จำนวน 12 แผน

3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจ ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ฉบับที่ 1 ของสำนักทดสอบ กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าระดับความยากง่ายอยู่ระหว่าง .36-.76 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20-.56 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 0.79

5.3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ก่อนทดลองสอน ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจ ก่อนเรียน (Pretest) ในวันที่ 16 ธันวาคม 2537 ใช้เวลากลุ่มละ 45 นาที

2) ดำเนินการทดลองสอนอ่านในใจตามแผนการสอน โดยใช้แผนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสำหรับกลุ่มทดลอง และใช้แผนการสอนแบบปกติสำหรับกลุ่มควบคุม ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 3 คาบ (1 ชั่วโมง) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งสองกลุ่มตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2537 ถึงวันที่ 18 มกราคม 2538

3) เมื่อทดลองครบทุกแผนการสอนแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจหลังเรียน (protest) ในวันที่ 20 มกราคม 2537 ใช้เวลากลุ่มละ 45 นาที

5.3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ดังนี้

1) ใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ studentware คำนวณค่าสถิติดังต่อไปนี้

(1) หาค่าความถี่ของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจได้ผ่าน และไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน โดยการทดสอบค่า χ^2 (χ^2 -test)

(2) หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจก่อนเรียนและหลังเรียน

(3) ทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนของคะแนนหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่า F (F-test)

(4) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่า t (t-test)

2) ใช้โปรแกรม IAP (ITEM ANALYSIS PROGRAM) คำนวณค่าสถิติดังต่อไปนี้

คือ หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจ

5.4 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลการวิจัยดังต่อไปนี้

5.4.1 ได้รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านในใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีขั้นตอนในการสอนดังนี้คือ

1) ขั้นเตรียมการอ่าน

- สร้างพื้นฐานประสบการณ์การอ่าน

2) ขั้นอ่านในใจ

- เผชิญปัญหา

- ทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้า

- ค้นหาคำตอบ, เขียนแผนภูมิเนื้อหา

- ประเมินหรือวิจารณ์

- สรุป

3) ชั้นประเมินการอ่าน

- ทำแบบฝึกหัด

5.4.2 นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีจำนวนผู้ที่ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจผ่านเกณฑ์ประเมิน มากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนจากแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.4.3 นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนจากแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.5 อภิปรายผล

การศึกษาพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านในใจ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการอภิปรายดังนี้

5.5.1 รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ สอนทั้งการอ่านเพื่อจับใจความและกระบวนการคิด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านในใจ ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ สรุปสาระสำคัญ วิเคราะห์ความสำคัญ ความสัมพันธ์ของประเด็นต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น สนับสนุน คัดค้านข้อความและเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นก็ประกอบไปด้วยส่วนที่เป็นข้อปฏิบัติในการอ่านในใจ วิธีการในการอ่านในใจ และการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยเริ่มจากกิจกรรมที่ง่ายไปหากิจกรรมที่ยาก ตามลำดับขั้นตอนที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่องและชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์เดิมไปใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ทำให้สามารถอ่านในใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ประดิษฐ์ อูปรมัย (2530) ได้สรุปทฤษฎีของนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมไว้ว่า "การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การจัดกิจกรรมที่มีการกำหนดขั้นตอนชัดเจนให้ผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาในแต่ละบทเรียนและถือว่าผลหรือข้อมูลย้อนกลับที่ผู้เรียนได้รับ จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าควรปรับปรุงการเรียนของตนอีกหรือไม่...ฉะนั้น ครูจึงต้องมีการวางแผนการเรียนการสอนอย่างรอบคอบ ดังนั้นจึงมีความเห็นว่า ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้เป็นแนวในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านในใจของนักเรียนในเวลาเรียนปกติได้เป็นอย่างดี

5.5.2 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีผู้ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจผ่านเกณฑ์ประเมินจำนวน 17 คน คิดเป็น 60.70 % มากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านจากการสอนแบบปกติ ที่มีจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์เพียง 9 คน คิดเป็น 32.10 % ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีจำนวนผู้ที่ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจผ่านเกณฑ์ประเมินที่กำหนดไว้มากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติ ทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นวิธีสอนอ่านเพื่อความเข้าใจที่มีลำดับขั้นตอนในการฝึกอ่านในใจอย่างต่อเนื่อง เป็นกระบวนการ กล่าวคือ จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เผชิญปัญหา ทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้า ค้นหาคำตอบด้วยตนเอง และร่วมกันตั้งคำถาม ตอบคำถาม อภิปรายแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนได้ฝึกทั้งการอ่านเพื่อจับใจความและกระบวนการคิด อันก่อให้เกิดการสร้างสมประสบการณ์ทางภาษาที่มีคุณภาพ สำหรับเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการอ่าน ดังที่ Smith and Haris (1982) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านเอาไว้ 5 ประการ คือ 1) ประสบการณ์พื้นฐาน 2) ความสามารถทางภาษา 3) ความสามารถทางการคิด 4) ผลกระทบภายใน อันได้แก่ ความสนใจ ทักษะความเชื่อและความรู้สึก 5) กระบวนการคิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2533) ที่พบว่า การใช้วิธีวิทยาศาสตร์สามารถช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้น และงานวิจัยของ อรุณณี สายเสมา (2536) ที่พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมฤทธิ์ผลด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการทำนายสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Davidson (1971) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยถูกฝึกให้คิดอยู่เสมอ นั้น มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในรูปคิดเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา

5.5.3 จากการศึกษาเปรียบเทียบการผ่านเกณฑ์ของนักเรียน พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีจำนวนผู้ที่ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินอยู่ถึง 11 คน จากนักเรียน 28 คน คิดเป็น 40.30 % ของกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องจากว่า นักเรียนเหล่านี้ยังขาดความพร้อมในการอ่านทางด้านสติปัญญา และประสบการณ์การอ่าน กล่าวคือ นักเรียนยังมีความรู้พื้นฐานในการอ่านไม่ดีพอ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการรับรู้ค่า และทักษะการเข้าใจความหมาย ทำให้นักเรียนอ่านคำบางคำไม่ออก อ่านออกแต่ไม่เข้าใจความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้น จึงไม่สามารถอ่านข้อความหรือเรื่องนั้น ๆ ให้เข้าใจได้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ นิกุล ประเสริฐศรี (2530) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็น

กระบวนการคิดและฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ถ้าจะให้การอ่านเป็นไปอย่างมีความหมาย เด็ก จำเป็นจะต้องมีภูมิหลังทางภาษาพอสมควร คือ ต้องรู้จักความหมายของคำต่าง ๆ ต้อง เข้าใจความคิดต่าง ๆ ในหนังสือที่อ่าน และที่ ดำรง อัดตปรีชากุล (2533) ได้กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นผลของการผสมผสานความหมายที่ผู้เขียนตั้งใจถ่ายทอดในรูปสื่อ ที่เป็นลายลักษณ์อักษร กับความรู้เดิมและความคาดหวังของผู้อ่านว่า ข้อความที่อ่านน่าจะเป็น อะไร อย่างไร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่ มานิต บุญประเสริฐ (2533) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการคิดที่ผู้อ่านใช้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและคำศัพท์ของภาษานั้น รวมกับความรู้ที่ เกี่ยวกับเนื้อหาที่มีอยู่เดิม เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ถ้าผู้อ่านมีความรู้เดิมอยู่มากการอ่าน ก็จะเข้าใจง่ายและรวดเร็ว

5.5.4 จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผล การวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่าน จากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านจากการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการ สอนอ่านจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้ รับการสอนอ่านจากการสอนแบบปกติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอน ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ ประกอบไปด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ ทำทลาย ความสามารถของนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น มีโอกาสได้แสดงความ สามารถอย่างเต็มที่ โดยเริ่มจากกิจกรรมฝึกทักษะที่ง่ายไปสู่ทักษะที่ยาก ดังที่ Allen (อ้างถึง ใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2534) กล่าวว่า เด็กจะเรียนได้ดีก็ต่อเมื่อมีความรู้ลึกต้องการจะ เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อักษร รุ่งมณี (2524), ประทีป แจ่มจิตต์ (2528) ที่ พบว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนการสอนอ่านด้วยกิจกรรมส่งเสริมการอ่านหลายกิจกรรม จะช่วยให่ นักเรียนเข้าใจเนื้อหา จับใจความของเรื่องที่อ่าน และมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านมากขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2535) ซึ่งพบว่า วิธีการสอนอ่านที่ นักเรียนอ่านแล้วได้ทำแบบฝึกหัด อ่านแล้วตั้งคำถาม อ่านแล้วเขียนเรื่องย่อ และอ่านแล้วตอบ คำถามอภิปรายเป็นกลุ่ม จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น

นอกจากนี้แล้ว สาเหตุที่ส่งผลให้การวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้นอาจเนื่องมาจาก นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ได้เรียนรู้ถึงข้อปฏิบัติและวิธีการ อ่านในใจ ได้ฝึกทั้งการอ่านเร็ว การอ่านจับใจความ และการอ่านโดยใช้วิจารณญาณ โดยเริ่ม จากกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยากซับซ้อนขึ้นตามลำดับขั้น สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

และครอบคลุมระดับความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ คล้ายกมล (2527) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้ใช้โปรแกรมเน้นอัตราการอ่านเร็วในการอ่านจับใจความ มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา อยู่เครือ (2535) ที่พบว่า นักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในเวลาเรียนปกติ และการสอนซ่อมเสริม ถ้าครูได้มีการวางแผนเตรียมการสอนล่วงหน้าเป็นอย่างดี เพราะสามารถลดหรือเพิ่มกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาหลังการอ่านได้

2) เนื้อเรื่องที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ควรเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีภาพประกอบ มีปมน่าสนใจ และนักเรียนไม่เคยอ่านมาก่อน ซึ่งจะทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการอ่าน สนุกสนาน อยากรู้ อยากเห็น

3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ เน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ และกระบวนการคิด ดังนั้น ก่อนการดำเนินการสอนต้องจัดเตรียมให้นักเรียนมีความพร้อมในการอ่านในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะความพร้อมในด้านสติปัญญาและประสบการณ์การอ่าน กล่าวคือ ฝึกให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานในการอ่าน (อ่านได้ เข้าใจความหมายของคำ)

4) เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมการทำนายเรื่องล่วงหน้า การเขียนแผนภูมิเนื้อหา และการตอบคำถามประเภทที่ถามความเข้าใจในระดับขั้นตีความ และขั้นวิจารณ์ ซึ่งนักเรียนจะต้องใช้ความรู้จากเรื่องที่อ่าน ประสบการณ์ของนักเรียน เป็นพื้นฐานในการคิดวิเคราะห์เพื่อตอบคำถาม ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องฝึกให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถาม ตอบคำถาม อยู่เสมอว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และผลเป็นอย่างไร โดยการให้กำลังใจ กระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ครูต้องเลือกใช้คำถามที่เหมาะสม และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้เวลาในการคิด

5) การแบ่งกลุ่มนักเรียน ควรหาวิธีที่สมาชิกของกลุ่มในแต่ละกลุ่มมีทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน และควรให้นักเรียนได้เปลี่ยนกลุ่มทุกครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกับเพื่อนทุก ๆ คน

5.6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

- 1) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับระดับความสามารถในการอ่านในใจของนักเรียน ในแต่ละระดับชั้น เพื่อเป็นแนวทางในการหาวิธีการส่งเสริมพัฒนาทักษะการอ่านในใจให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนต่อไป
- 2) ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบจำนวนผู้ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ของการอ่านในแต่ละข้อ ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นกับการสอนตามปกติ
- 3) ควรมีศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติ ความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นกับการสอนตามปกติ
- 4) ควรมีศึกษาวิจัยวิธีสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นในระดับชั้นต่าง ๆ